

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/47/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012201492
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012201492.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: L., bytom Y. XX, Q., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou MULARČÍK & Partneri, s.r.o., so sídlom Nám. M. Benku 15, P.O.BOX 285, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov, Drieňová 22, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OP1-2012/011773/TJM zo dňa 11. júna 2012, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/267/2012-42 zo dňa 7. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/267/2012-42 zo dňa 7. mája 2013 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č.k. 5 S 267/2012-42 zo dňa 7. mája 2013 zrušil rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a uložil mu povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 296,54 € a náhradu trov konania v sume 33 €. Žalobca sa žalobou domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. SVS-OP1-2012/011773/TJM zo dňa 11. júna 2012, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie a potvrdené rozhodnutie Obvodného úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy, č. ObU-BA-OVVS3-2012/02317

Pr-2193/2-2011-PM-V85 z 19. marca 2012, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), ktorého sa mal dopustiť tým, že dňa 3. apríla 2011 v čase okolo 17:00 hod. v NC Avion na predajnej ploche predajne HYPERNOVA odcudzil 7ks fliaš alkoholu značky JACK DANIELS 0,7 l v hodnote a 28,90 € a to tak, že si tento tovar zastrčil za nohavice pod košeľu a následne prešiel cez pokladne bez zaplatenia, čím takto spoločnosti AHOLD RETAIL Slovakia a.s. spôsobil celkovú škodu vo výške 202,30 €, pričom s ukradnutým tovarom po tom, čo ho zastavili pracovníci SBS sa vrátil a vyložil ho na predajnú plochu. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 50

ods. 2 zákona o priestupkoch uložil správny orgán žalobcovi sankciu - uloženie pokuty vo výške 150 € a zároveň podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v spojení s vyhláškou MV SR č. 411/2006 Z.z. povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 €.

Krajský súd v Bratislave preskúmal rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a dospel k záveru, že žalobe je potrebné priznať úspech. Krajský súd sa celkom stotožnil s námietkou, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nie dostatočne zisteného skutkového stavu veci v ponímaní presnosti a plnosti zistení v otázke samotného spáchania priestupku ako je popísaný a rozsahom škody majúcej vzniknúť spoločnosti AHOLD RETAIL Slovakia a.s. Krajský súd sa stotožnil s námietkou žalobcu, že rozhodnutie je potrebné považovať za predčasné, keďže toto vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Mal za to, že v danom prípade doposiaľ nebolo nad akúkoľvek pochybnosť osvedčené a preukázané, že žalobca dňa 03.04.2011 v čase okolo 17:00 hod. sa dopustil spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch tak, že v NC Avion na predajnej ploche predajne HYPERNOVA odcudzil 7 ks fliaš alkoholu značky JACK DANIELS 0,7 l v hodnote a 28,9 € tak, že si tento tovar zastrčil za nohavice pod košeľu a následne prešiel cez pokladne bez zaplatenia, čím takto spoločnosti AHOLD RETAIL Slovakia a.s. mal spôsobiť celkovú škodu vo výške 202,30 €, pričom s ukradnutým tovarom po tom, čo ho zastavili pracovníci SBS sa tento vrátil a vyložil ho na predajnú plochu.

Súd dal do pozornosti výsluch svedkyne I. ktorá poukázala na pochybný pohyb dvoch mužov dňa 03.04.2011 v poobedňajších hodinách, t.j. bez upresnenia hodiny a v spojitosti s odcudzením alkoholu vypovedala, že presný počet fliaš cez kamerový záznam presne nevidela, o počte 7 ks sa dozvedela od kolegu T., ktorý ich počítal, keď ich páchatel vykladal. Ďalší svedok J. rovnako uviedol len to, že mal hlásenie z monitoringu od I. že muž v sivej košeli si pod košeľu (nie do nohavíc ako tvrdí správny orgán) vložil viacero fliaš alkoholu. On sám však osobne nevidel ako sa toto malo udiť, videl už len to, ako muž v sivej košeli vykladá z pod košele na sud (nie na predajnú plochu, ako tvrdí správny orgán) fľaše alkoholu, bez konkretizácie značky a objemu fľaše. Svedok L. uviedol, že osobne krádež alkoholu nevidel a pri skutku nebol, svedok L. vypovedal, že na okolnosti prípadu si vzhľadom k časovému odstupu nepamätá, je však presvedčený o tom, že L. nič nekradol. Ani svedok J. nepotvrdil počet ani objem fliaš, priamo krádež nevidel, videl len vykladanie fliaš na ploche a potvrdil, že dostali príkaz z monitoringu, že na predajnej ploche došlo ku krádeži. Jediný svedok L. svedeckou výpoveďou potvrdil krádež 7 ks fliaš alkoholu značky JACK DANIELS bez uvedenia objemu fľaše mužom v šedej košeli, spôsob ako si mal páchatel vkladat' pod košeľu fľaše nevidel priamo, s ohľadom na miesto výkonu jeho práce za pokladničnou čiarou, avšak jednoznačne videl, ako ich tento na predajnej ploche vykladal presne na miesta, odkiaľ predtým zmizli.

Súd v závere poukázal na skutočnosť, že správny orgán sa doposiaľ nevysporiadal s otázkou, či sa vôbec malo jednat' len o konanie žalobcu, alebo o konanie v súčinnosti s ďalšou osobou, ďalej z hľadiska rozsahu škody nebolo osvedčené, že sa jednalo o fľaše alkoholu značky JACK DANIELS o objeme 0,7 l a súd má pochybnosti aj čo sa týka počtu fliaš 7 ks. Z výpovede svedka T. v kontexte ostatných výpovedí svedkov súd uviedol, že skutok jednoznačne a nad akúkoľvek pochybnosť nebol preukázaný. Na základe uvedeného postup správnych orgánov nemožno považovať za celkom legitímny a z hľadiska riadneho a náležitého zistenia skutkového stavu v ponímaní plnosti a presnosti zistení za vecne správny a postačujúci aj s poukazom na zásadu „in dubio pro reo“ a potom ani napadnuté rozhodnutie za vecne správne a zákonné, ale za rozhodnutie predčasné.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že skutkový stav veci v ponímaní presnosti a plnosti zistení v otázke samotného spáchania priestupku bol bez akýchkoľvek pochybností preukázaný tým, že žalobca bol za pokladničnou zónou spoločnosti AHOLD REATIL Slovakia a.s. prichytený pracovníkmi strážnej bezpečnostnej služby pri dokonanej krádeži tovaru 7 ks fliaš alkoholu značky JACK DANIELS, 0,7 l, ktorý mu nepatrilo, s úmyslom si ho bez zaplatenia privlastniť, čo dokazujú aj svedecké výpovede. Žalovaný rovnako uviedol, že nesúhlasí ani s tvrdením krajského súdu, že správny orgán si vymyslel, že žalobca odcudzený tovar ukrýval aj do nohavíc a nielen pod košeľu. Na

posúdenie, či sa žalobca dopustil alebo nedopustil predmetného skutku je právne nepodstatné, či si odcudzený tovar vkladal len pod košeľu alebo aj do nohavíc. Svedeckými výpoveďami a kamerovými záznamami bola podľa jeho názoru preukázaná činnosť žalobcu na predajnej ploche, medzi regálmi a pultmi s vystaveným tovarom a pred pokladničnou zónou predtým, ako túto následne bez zaplattenia akéhokoľvek tovaru opustil, ako odmietol výzvu pracovníkov SBS, aby ich nasledoval do služobnej miestnosti a svojvoľne sa vrátil cez pokladničnú zónu vyťahujúc z nohavíc a spod košeľe odcudzených 7 ks fliaš alkoholu JACK DANIELS 0,7 l a 28,90 € spolu v hodnote 202,30 €, ktorý následne vrátil späť do predajných regálov a na reklamný pult, kde boli predtým uložené. K tvrdeniu krajského súdu o tom, že sa správny orgán nevyrovnal s existenciou dvoch mužov žalovaný uviedol, že tou druhou osobou bol svedok L.. V konaní bolo preukázané, že L. sa žiadneho protiprávneho konania nedopustil a preto mal v tomto konaní iba procesné postavenie svedka a správny orgán sa s jeho konaním v danom čase a mieste vyrovnal. Žalovaný v závere poznamenal, že žalobca ani raz nedostavil na správny orgán, nezúčastnil sa ústnych pojednávaní, kde mal právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich. Podľa jeho názoru v predmetnej veci nebol žiaden dôvod uplatniť zásadu „in dubio pro reo“- v pochybnostiach v prospech obvineného. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods.2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods.2 a § 214 O.s.p. v spojení s § 246c ods.1 veta prvá O.s.p. s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. novembra 2014 podľa § 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p..

Najvyšší súd prvostupňový rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., ako vecne správny potvrdil a súčasne odkazuje na jeho podrobné dôvody vo vzťahu ku všetkým dôvodom podaného odvolania, s ktorými sa krajský súd náležite po stránke skutkovej aj právnej vysporiadal a odvolací súd nevidí dôvod na zopakovanie vecne správnych dôvodov rozsudku krajského súdu.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p.odvolací súd len doplní dôvody prvostupňového rozsudku nasledovne:

Predmetom súdneho preskúmvacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OP1-2012/011773/TJM zo dňa 11. júna 2012, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Obvodného úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy, č. ObU-BA-OVVS3-2012/02317 Pr-2193/2-2011-PM-V85, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 03.04.2011 v čase okolo 17:00 hod. v NC Avion na predajnej ploche predajne HYPERNOVA odcudzil 7 ks fliaš alkoholu značky JACK DANIELS 0,7 l v hodnote a 28,90 €, a to tak, že si tento Tovar zastrčil za nohavice pod košeľu a následne prešiel cez pokladne bez zaplattenia, čím takto spoločnosti AHOLD RETAIL Slovakia a.s. spôsobil celkovú škodu vo výške 202,30 €, pričom s ukradnutým tovarom po tom, čo ho zastavili pracovníci SBS sa vrátil a vyložil ho na predajnú plochu. Teda úmyselne spôsobil škodu na cudzom majetku, za spáchanie ktorého mu bola uložená pokuta vo výške 150 € a povinnosť zaplatiť trovy konania podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v spojení s vyhl. MV SR č 411/2006 Z.z. v paušálnej sume 16 €.

Slovenská republika je viazaná Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), to znamená, že v Slovenskej republike má každá fyzická a právnická osoba zaručené právo na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru. Súčasťou práva na spravodlivý proces je právo na spravodlivé súdne konanie, ktoré subsumuje základné súdno-procesné princípy. Tieto princípy sa vzťahujú aj na konanie správne. Princípmi spravodlivého súdneho konania sú najmä princíp „rovnosti zbraní“, „kontradiktornosť súdneho konania“, „právo osobnej prítomnosti na konaní“ a „zákaz inkriminácie vlastnej osoby“.

Uvedené princípy sú aj súčasťou zákonnej úpravy priestupkového konania, ktorá je obsiahnutá v zákone o priestupkoch a subsidiárne v zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“). Správne orgány musia v konaní a pri rozhodovaní dodržiavať najmä základné zásady správneho konania (§ 3 správneho poriadku), ustanovenie správneho poriadku týkajúce sa zisťovania podkladov pre rozhodnutie (§ 32 a nasl. správneho poriadku) ako aj ustanovenia správneho poriadku zakotvujúce finálne štádium správneho konania, t.j. vydanie rozhodnutia (§ 46 a nasl. správneho poriadku).

V ustanovení § 3 správneho poriadku sú zakotvené základné zásady správneho konania. Jednou z nich je zásada zákonnosti (§ 3 ods. 1). Z uvedenej zásady vyplýva, že správne orgány sú v konaní a pri rozhodovaní povinné postupovať v súlade s Ústavou SR, zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V neposlednom rade sú povinné prihliadať aj na obsah medzinárodných zmlúv, ktoré v súlade s čl. 7 Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi.

Ďalšou základnou zásadou správneho konania je zásada materiálnej pravdy, na základe ktorej rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Táto zásada je zakotvená nielen v § 3 ods. 4 správneho poriadku, ale je premietnutá aj v jeho ďalších ustanoveniach (§ 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3). Z obsahu predmetnej zásady vyplýva, že správny orgán je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležite objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (úplnosť zistenia). Správny orgán musí zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania čo najviac zodpovedali skutočnosti (presnosť zistenia).

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Zákon o priestupkoch v ustanovení § 73 ods. 2 zakotvuje základné procesné práva a povinnosti obvineného z priestupku. V porovnaní so všeobecným správnym konaním, ktoré je upravené v správnom poriadku, poskytuje obvinenému z priestupku širší okruh procesných práv. Predovšetkým ustanovuje zásadu prezumpcie neviny obvineného z priestupku. Obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu ako aj k dôkazom, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky. K výpovedi ani k priznaniu nemôže byť donucovaný. Realizácia zásady prezumpcie neviny znamená, že správny orgán je povinný dokázať vinu obvineného z priestupku a ak sú o nej pochybnosti, musí rozhodnúť v prospech obvineného z priestupku (in dubio pro reo).

Správny orgán sa pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel.

Na objasnenie a sankcionovanie priestupku musia byť obligatórne naplnené a zistené všetky znaky skutkovej podstaty priestupku- subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka (kumulatívne). V prípade, že by čo i len jeden znak skutkovej podstaty nebol objasnený, nemožno hovoriť o priestupku. Ak pri niektorej časti skutkovej podstaty existujú pochybnosti o jej existencii a nebola preukázaná nado všetku pochybnosť, uplatní sa zásada in dubio pro reo- v pochybnostiach v prospech obvineného). V predmetnej veci aj podľa názoru odvolacieho súdu nebol presne a nado všetku pochybnosť zistený skutkový stav, ktorý viedol k objasneniu priestupku a jeho skutkovej podstaty.

Po preskúmaní prvostupňového súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného správneho orgánu, najvyšší súd dospel zhodne s názorom krajského súdu k právnomu záveru, že

rozhodnutie žalovaného vychádza z nie dostatočne zisteného skutkového stavu veci v ponímaní presnosti a plnosti zistení.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods.1 a § 246c ods. 1 O.s.p., nakoľko žalovaný v odvolacom konaní nemal úspech a žalobcovi náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.